

NIETRUDNY (13) ai

W pisowni łącznej (7), w rozłącznej (6).

e jasne.

sg m N nietrudny (2). ◇ f N nietrudnã (4). ◇ A nietrudną (2). ◇ n N nietrudn(e) (2). ◇ G nietrudn(e)go (1). ◇ pl N m pers nietrudni (1). ◇ I n nietrudnymi (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Łatwy; *facilis Calag* (13) : *Calag* 329b; Bo tám nie trudne do grzechu wrocenie/ gdzie nie było prawdziwe iego obrzydzenie. *LatHar* 111; *WujNT* 386; *CiekPotr* 91.

nietrudny komu (1): Lecz gniewliwemu á brátá nienawidzącemu/ mężoboystwo nie trudne. *SkarKaz* 314b.

W przeciwstawieniu: »trudny ... nietrudny« (1): Bo to ieść ácz trudny węzeł na człowieká poćciwego/ ále porádziwšy fie przedniego pláchu tedy y nie trudny. *RejZwierc* 79.

Szeregi: »nietrudny a pożyteczny« (1): bo to vmieć/ ieść rzecz nietrudná á pożyteczná. *GrzepGeom* B3.

»nietrudny i wdzięczny« (1): y dla niego [*dla Boga*] rádźi ták nietrudną y wdzięczną rzecz vczynić iešteście gotowi. *SkarKazSej* 671a.

»nietrudny i wyrozumny« (1): Plárz/ ieść perfoná [...] obwiązána/ ku łpifowánium łpraw Sądowych/ iálnymi/ włálnymi/ nietrudnymi y wyrozumnymi łłowy. *GroicPorz* d4.

a. W funkcji rzeczownika: »nietrudná« = *nietrudná rzecz* (2) : Bá tho nie trudná/ bo iešli fie pan Dworzánin będzie łromał iálnie o miłości łwey powiedzieć/ więc niechay doštátecznie wypifze. *GórnDworz* Cc3.

W przeciwstawieniu: »trudná ... nietrudná« (1): Cołz zawimowki wałze powiadacie trudná to ná mie/ áia mowie nietrudná *PaprUp* K2.

a. Łatwy w obejściu, łagodny, posłuszny (2) :

nietrudny komu (1): iżebyłmy ták odłóżywšy ná łtronę wšyłtko wahánie/ mogli fie nietrudni okazać Królowi Ie^g M. *OrzJan* 62.

Wyrażenie: »nietrudnego przyrodzenia« = *łagodny* (1): *Placabilis*, Łatwi ku vbłágánium/ Nie łfurowy/ Nie ciężki. *Placabile ad iustas preces ingenium*, Nietrudnego przyrodzenia/ Łatwie fie dá przeyednáć. *Mqcz* 302b.

Synonimy: *lekki, łacny, łatwy, mały, nieciężki, snadny*; a. *łagodny, powolny*.

Cf **TRUDNY**